

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. M.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň**, se sídlem Slovanská alej 26, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 6. 2010, č. j. 57 A 31/2010 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 7. 6. 2010, č. j. 57 A 31/2010 – 22, odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň ze dne 5. 3. 2010, č. j. CPPL-46388-16/ČJ-2009-034064-PP2, kterým byla stěžovateli zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky a stanovena lhůta pro vycestování z území České republiky 10 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že stěžovatel žalobou napadl rozhodnutí, proti němuž zákon připouští podat řádný opravný prostředek, a proto je žaloba proti takovému rozhodnutí podle ust. § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které pouze uvedl, že ji právní zástupce odůvodní ve lhůtě do 10 dnů.

Protože kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 7. 7. 2010, č. j. 57 A 31/2010 – 30, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti tak, že uvede, kdy mu bylo napadené usnesení krajského soudu doručeno, z jakých důvodů jej napadá a navrhne výrok rozsudku. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 12. 7. 2010. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu nereagoval.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že ji podává proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 6. 2010, č. j. 57 A 31/2010 - 22, ale neuvedl, v jakém rozsahu toto usnesení napadá a ani žádný důvod ve smyslu ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. V kasační stížnosti stěžovatel rovněž neuvedl co navrhuje, tj. jak má Nejvyšší správní soud rozhodnout. Stěžovatel byl proto krajským soudem v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta a byl poučen o následcích v případě, že této výzvě nevyhoví. Stěžovatel však na výzvu krajského soudu ve lhůtě soudem stanovené nereagoval.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

JUDr. Eliška
Cihlářová
předsedkyně

senátu